

[Gottschalck-Hansen.]

gere, som ikke får denne uddannelse, vil i fremtiden i højere og højere grad blive henvist til det dårligst betalte og mindst interessante arbejde. Det er derfor helt klart, at vi må sørge for, at også de 10-15 pct. — det svinger jo fra egn til egn — som i dag forlader skolen i 14 års alderen, får mere uddannelse.“

Altså, den radikale skolemand er enig med os. Og hr. Holger Hansen fra venstre, som er bekymret ved tanken om tvangsbestemmelser, siger dog ordret:

„Vi er alle enige om, at 7 års undervisning er for spinkelt et grundlag for de unge i dag.“

Min partifælle fru Ellen Strange Petersen peger på det hensigtsmæssige i at starte, når børnene er 6 år, og er, det kunne jeg sige på forhånd, helt enig i de synspunkter, som jeg på det konservative folkepartis vegne her har givet udtryk for. Hr. Poul Dam siger:

„Den rest, som er tilbage,“

— altså efter det 14. år —

„har brug for den støtte, som vil ligge i undervisningspligtens forlængelse.“

Også tilsagn. Og endelig sidst, men ikke mindst, hr. Diderichsen.

„Der er for mig ingen tvivl om, at det både er nødvendigt og nyttigt at forlænge undervisningspligten, helst med tre eller i hvert fald foreløbig med to år.“

Altså en samstemmende bakken op om selve den grundtanke, som er det afgørende tema i dag, det er jeg enig med ministeren i: forlængelse af uddannelses- eller undervisningspligten; blank enighed om, at det, vi har, ikke er tilfredsstillende, at en udvidelse må finde sted. Hvis de repræsentanter, som her er citeret i ministerens partiblade, taler på partiernes vegne, kan jeg, selv om jeg kun er præst og ikke profet, alligevel profetere og forudsige, at dette for os uhyre vigtige spørgsmål, vil få en saglig og god løsning til gavn først og fremmest for børnene, som jo bliver samfundet og skal skabe samfundet. Det må være noget, vi alle kan slutte op om, en løsning, vi alle må kunne klare på tværs af de mange spørgsmål og problemer, som ellers i hverdagen kan skille os ad. Her står én ting, vi kan

være fælles om, som kan løses, og som skal løses.

På det konservative folkepartis vegne takker jeg ministeren for besvarelsen.

Kaj Rasmussen: På samme måde som undervisningsministeren vil også jeg gerne takke ordføreren for forespørgerne fra det konservative folkeparti for den forespørgsel, som er til behandling i folketinget i dag. Gennem mange år har denne diskussion hørt med, hver eneste gang skole-spørgsmål har stået på dagsordenen. Der var altid interesserede, som bragte problemet ind i debatten, som oftest på en teoretisk, men dog meget positiv facon, så det skal de pågældende ikke høre ilde for — og slet ikke ved denne lejlighed.

Men det var før; nu er situationen en noget anden. Jeg tror for mit vedkommende, at spørgsmålet om udvidelse af undervisningspligten trænger sig så stærkt på, at folketinget, således som det for et øjeblik siden blev fremført af undervisningsministeren, inden så forfærdelig lang tid må træffe en principbeslutning. Socialdemokratiet har i en kongresudtalelse fra 1965 og i en udtalelse fra den meget store skolekonference, mit parti holdt i Odense i eftersommeren 1966, klart udtalt sig for tilslutning til tanken om udvidelse af undervisningspligten. Det er derfor ganske naturligt, at vi også slutter op omkring ministerens udtalelser her i dag; det er simpelt hen ud fra en samhørighed med vor almindelige skolepolitik i øvrigt i socialdemokratiet.

Jeg er også glad for den udtalelse, som ministeren og hr. Gottschalck-Hansen fremførte om, at vi i vort land har undervisningspligt og ikke skolepligt. For vi er alle sammen enige om, at undervisningspligt er det rigtige, og jeg tror ikke, der er nogen, som interesserer sig for disse spørgsmål, der har ønske om at ændre på denne særlige målsætning, denne særlige danske målsætning i forhold til andre landes syn på skole- eller undervisningspligt. Derfor er det nok rigtigt, synes jeg, at gøre den bemærkning, at en sammenligning af danske undervisningsforhold med forholdene i andre lande ikke er så enkel, som det af og til bliver gjort til. De oplysninger, vi har til vor rådighed, f. eks. gennem den statistik,